

„Великий Княже,

„Вие сте на пжъ за Шипка. Отъ тука до тамъ нѣма кжъ земя, който да не събуди у Васъ хиляди възпоминания; на едно мѣсто е падналъ съ разбито чело или съ пронизани гърди нѣкой ближенъ Вашъ сродникъ, приятель или вѣренъ войникъ; на друго — Вие сте били свидѣтель на нѣкоя славна побѣда надъ врага. Така ще се смѣсватъ тукъ тжга, тамъ радость, и Вие ще изпитате въ Вашето благородно сърдце онова, което рѣдко човѣкъ е изпитвалъ.

„А тамъ — на Шипка — нови спомени, нови вълнения, нова смѣсь отъ радость и скърбъ ще доведе Ваше Императорско Височество до истинско умиление

„Тамъ, на височинитѣ на Балкана, дѣто прѣди двадесетъ и петъ години — въ грозно отчаяне, вѣрнитѣ синове на завѣтния племененъ идеалъ — при нечути усилия и невѣроятни лишения — сж нанесли най-страшния ударъ на неприятеля — тамъ днесъ е издигната света обитель.

„Ваше Императорско Височество,

„Свети и безцѣнни сж основитѣ на тази обитель, защото тѣ сж зидани съ коститѣ на юнашки загиналитѣ тамъ синове на Русия и България, споени по между си съ пролѣтата смѣсена кръвь на двата братски славянски народа.

„Тоя споменъ ще крѣпи високо светостъта на съзидания въ Шипка храмъ-памятникъ, който ще остане на вѣки да указва на грядущитѣ поколѣния, че русина и българина сж истински братя, че тѣхната сждба е обща и че една и сжца е тѣхната сетнина.

„И всичкитѣ тия впечатления, всички тия душевни радости и тжжовни вълнения, сподѣлени братски